

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Gorje brezpravnim!

Grozna „avgustova noč“ pretečeno poletje v Celju, izvila nam je bolesten vzklík: „Gorje brezpravnim!“

Priprave in grozilna hujskanja so smeli naši nasprotniki nekaznjivo gromaditi v javnosti in v svojih listih. Razburjenje nemške strasti se je na gotovih mestih zdelo opravičeno. To umetno razburjenje je raslo od dne do dne strahoviteje. Raznovrstni faktorji so storili vse, da so temu razburjenju dali zadoščenja na račun slovenske strpljivosti. Temu razburjenju se je že na vse zgodaj žrtvovala še pred prihodom čeških gostov, naša trobojnica iznad „Narodnega doma“, nemškemu razburjenju na ljubo se ni poklicalo za vzdrževanje redü nepristransko oboroženo meč, temveč Celjanom simpatične celovške policaje. Razburjenju na ljubo se je Slovincem in Čehom ukazalo se vesti tako, kakor da bi bili nevarni in nedostojni pritepenci. Na rovaš razburjenju so smele ves dan in celo noč patulirati po mestu sumljive pošasti našemljene in tolovajske oborožene. Nemško razburjenje je baje zahtevalo, da se pogase po ulicah luči, da so se lotili v črni temi razburjeni junaki mirnih slovenskih gostov, jih pobijali in mesarili. Ravnotako je najbrž le razburjenju pripisovati, da ni bil pri nobenem napadu policaj blizu, temveč je še le pritekel, ko jo bilo — delo dokončano ter nemška razburjenost s krvjo nesrečnih slovenskih žrtev ohlajena. Da bi se pa razburjenost ne bi obnovila, trebalo je napadene in potolčene tirati v smradljive ječe, pa še med potom si je smela dati nemška razburjenost duška nad odgnanimi reveži.

Javni činitelji pa so hodili nemško razburjenost mirit — nad Slovence.

In ko smo slišali obupne strele silobrana, s katerimi so obkoljeni in napadeni v skrajnosti branili svoje in življenje svojih dragih, ko smo vezanih rok — morali gledati kako je krvižejna druhal udrihala po zvezanih žrtvah, loteval se nas je obup, zdvajali smo, da li je še v teh naših nasprotnikih trohica človeške naravi in človeškega čustva. Roke smo lomili nad toliko hudobijo in živinsko surovostjo ter bolešno klicali: „Gorje brezpravnim!“

Dolgo je trajalo, predno so napadene žrtve dobile vsaj delno zadoščenje. Toda zadoščenje je moralo slediti, če že ne dejansko, pa vsaj moralno. Nismo še zgubili trdne zavisti, da smo tudi mi Slovinci avstrijski podaniki, da tudi za nas morajo veljati zakoni.

Prvo zadoščenje nam je bilo, da se je ves slovenski avet vzdrnil, uničujoče obsodil moralno propadlost celjskega nemštva, izrekel nam svoje sožalje in simpatije ter z nami klical po odpravi pravice.

Sijajno je bil oproščen g. Bovha kot prva žrtev pouličnih hajdukov. Roka pravice pa je začela segati po krivcih ter izvlekla sedaj tu sedaj tam katerega slabovestnika iz temnega skrivališča. Zvijali so se ti junaki v roki pravice liki dihur v pasti, toda nič jim ni pomagalo. Drug za drugim so cepali v temnice, ali dobivali denarne globe. Lep register kreatur s

pokvarjenimi pojmi o človeški dostojnosti bi bil, če bi hoteli na tem mestu razvrstiti njih imena, kakor se nahajajo v kazenski knjigi tukajšnjega sodišča v teku šestih mesecev. V tem registru so zastopniki vseh slojev in spolov celjskega „plemenitega“ prebivalstva, niti županova zlahta, niti „vzdrževalci javnega miru in reda“ ne manjkajo med njimi.

Ko so Nemci videli, da se jim podira zgradba na vseh koncih, zastavili so zadnje upanje v glavno žrtvo, gospoda učiteja Franca Gostinčarja.

S počilnimi podpihovalci je tekmoval „cvet nemške inteligence“, da pripravi javnost ob vsako lastno sodbo, in da mora vsakdo verjeti, češ, Gostinčar mora biti kriv. Vse pa je prekosilo nemško glasilo „Deutsche Wacht“, kateri list je kratkoma imenoval učitelja Gostinčarja navadnega morilca ter ga prispeval najnevarnejšim zgodovinskim roparskim morilcem. Taka pisava je bilo olje v strastne nemške duše, nikdo si še upal ni imeti pomislekov zoper ostudna obrekovanja nepoštenih hujskačev.

Pod takim vplivom se je sešla večina porotnikov, da sodijo o krivdi ali nekrivdi hudo skušenega moža.

A sedaj se krogla zasuje. Pridejo priče, ki jasno dokažejo, da je bil napadeni v takem položaju, da bi bil na njegovem mestu vsakdo prijel za skrajno sredstvo obrambe. Položaj se je začel jasni tudi onim, katere je zloba nemškega hujskanja že skoraj popolnoma omamila. Dasi po večini Nemci, niso mogli porotniki drugače, nego slušati svojo vest ter zanikati hudooben namen toženega. Vsled tega je bil tudi glavne obtožbe rešen, ter le zaradi nepaznosti po § 335 obsojen. Moralno pa je dobil obtoženi zadoščenje, ovrgel je težki sum záse in za vse Slovence. Za celjsko nemštvo je bil to sodni dan za njih divjo strast.

Pa tudi blatna pisava nemškega časnikarstva ni ušla svoji kazni. Že drugi dan se mu je s sodbo dokazala krivica, ki jo je prizadelo v svojem listu neomadeževanim značajem naših mož.

„Avgustova noč“ 1899 pa ostane večno v črni celjski kroniki zabeležena. Pozni rodovi celjskih Nemcev se bodo s sramom spominjali svojih surovih prednikov, dočim bodo slovenski potomci pesti krčili, ko bodo čitali o časih, ko je veljalo za Slovence domačine v Celju „Gorje brezpravnim!“

Naša krajevna imena in priimki.

Ko smo pred letom pričeli v našem listu boj za dvojezičnost pri poštah na Slovenskem Štajarju, našlo se je ljudij, ki so prezirljivo nazivali naše prizadevanje malenkostno. Mi smo stvarno dokazovali važnost svojih tirjatev. In le narodni brezbriznež se bo danes trdil, da ni velikega pomena na zunaj, ako vedo tujci, da imamo n. pr. Brežice, Vitanje itd. na poštah pečatih, ne pa same nemške spake Rann, Weltenstein itd.

Če pa smo z velikim trdom dosegli, da vedo tujci po poštah pošiljatvah kje bivajo Slovinci, je žalostno tembolj, če ne kažemo povsod doma z domačimi krajevnimi in osebnimi imeni, da je tukaj naša podedovana zemlja, naš zgodovinski rod.

Čuvaji teh svetinj moramo biti sami, naša oblastva nam za to ne bodo skrbela, pač pa narobe. V Avstriji imamo sicer o. kr. zavod, ki skrbi za vzdrževanje javnih spomenikov, toda baš ta zavod pomaga kjer le more pačiti naša krajevna imena in priimke, ki so za nas gotovo dragocenejši spomeniki, kakor pa kakšna rimska ali gotiška plošča. Ako bere tujec n. pr. „Sehrschön aus Wresje“ dobi o naši pokrajini povsem drugačen pojem, kakor pa če bi čital „Sršen iz Brezja“.

Napadnikov in oskrnjevalcev naših krajevnih imen in priimkov imamo toliko, da se je treba vsem slovenskim odločilnim krogom ter posameznikom pri vsaki priliki postaviti v bran.

Prvo krivdo pri padenju naših lepih krajevnih imen ima geografsčen zavod na Dunaju, kateri izdeluje specialne zemljevide naših pokrajin z mogoče spakedranimi imeni. Taka imena so potem merodajna raznim uradom, ki od svojih podrejenih organov strogo zahtevajo rabiti le skovana namesto pristnih imen. Kdor je tedaj čital imenovane zemljevide, se mora raztogotiti nad toliko nevednostjo ali pa hudomušnostjo. Umestno bi bilo, da bi naš zastopnik v delegaciji opozoril vojno ministerstvo na to samovoljnost o. kr. geografskega zavoda.

V drugi vrsti pačijo naša krajevna imena zemljeknjižni uradi s svojimi inženjerji. V zemljeknjižnih mapah so čisto imena tako po nemški samovolji zasvedrana, da slovenski kmet niti svojega zemljišča ne more na njih najti.

Glavna krivda pa zadene nas same, ki v uradni ali privatni rabi ne zapišemo vselej krajevnega imena v edino pravem, domačem pravopisu brez dodatka vtihotapljenega tujke.

Isto velja tudi glede slovenskih priimkov, katere razun raznovrstnih oblastnij, kaj radi pačijo občinski in šolski uradi, kjer nimamo v teh uradih svojih odločnih mož, kar velja posebno o obmejnih pokrajinah. Če pa bo vsak zavedni Slovenec v svoji domači občini strogo nadzoroval, da ostaneje vsi napisi, kažipoti, pečatniki in tvrdke v nepopačeni obliki, če se bo povsod podpisoval z nepopačenim imenom ter odločno odklanjal dopise, ki imajo njegovo ime in kraj v v spakedrani nemščini, dosegli bomo že vendar enkrat, da ne bodo naše pokrajine nosile na zunaj lice prusaštva. In to ni nikakor malenkost, to smo dolžni svojemu narodu, ponosu in zgodovinski resnici.

Celjske in štajarske novice.

(Poročil se je) dne 19. t. m. g. dr. A. Praunseis, distriktni in praktični zdravnik v Celju z gospodično Ireno Marijo Kultererjevo, hčerko znanega koroškega rodoljuba dr. Kultererja, odvetnika v Velikovu na Koroškem. Mladima poročencema želimo mnogo, mnogo srečnih let!

(Letošnji vojaški nabori) se vrše v dopolnilnem okraju 87. pešpolka po naslednjem redu: Gornja Radgona 20. marca, Ljutomer 21. in 22., Ormož 23. in 24., Ptuj (okolica) 26., 27., 28., 29. in 30., Ptuj (mesto) 31. marca, Rogatec 2. in 3. aprila, Šmarje 4. in 5., Kozje 6. in 7., Brežice od 12. do 16., Sevnica 17. in 18., Celje (mesto) 19., Mozirje 20. in 21., Celje (okolica) 23. do 28. aprila, Šoštanj 30. aprila in 1. maja, Slov. Gradec 2. in 3. maja, Marenberg 4. in 5., Konjice 7., 8. in 9., Vransko 11. in 12. maja. Začetek vselej ob 8. uri zjutraj.

(Stari bakreni drobiž) po 1 kr. in $\frac{1}{2}$ kr. je mogoče še zamenjati pri deželnih blagajnicah do konca junija t. l.

(Maškarada „Celjskega Sokola“, ki se vrši prihodnjo nedeljo v veliki dvorani „Narodnega doma“, utegne prekositi, sodeč po velikih pripravah in mnogoštevilnih prijavah posameznih udeležencev in večjih skupin, vse dosedanje prednice. Čujemo, da so obširne priprave večinoma že dovršene in so se tudi povabila že razposlala. Nihče torej, kdor je prejel povabilo k tej priljubljeni zabavi, naj ne zamudi ogledati si iste, očno se je udeležiti v maski ali kostumu. Ponavljamo pa še enkrat, da se dobivajo vstopnice le proti izkazu vabila, katero se glasi na ime povabljenca in da ne bode nikomur dovoljen vstop, kdor vabila ni prejel in kdor se z vabilom ne more izkazati! Vstopnice se dobivajo proti izkazu vabila od danes naprej pri društvenem tajniku br. Franjo Joštu v „Narodnem domu“ in prosimo zlasti vse celjske pa tudi one zunanje udeležnike, katerim je to med tednom mogoče, da si vstopnice že naprej poskrbijo, da bode na večer maškarade pri blagajni kontrola lažje mogoča in, da s tem preprečimo, da se ne bi skušal vtihotapiti v dvorano kak nepoklican gost, kar gotovo ne bi bilo ljubo tako članom društva in povabljenim udeležencem, kakor sigurno tudi ne onemu, ki bi se drznil si tako šalo privoščiti!

(„A so, a Kranar!“) Nek dosedanj oboževatelj „nemškega“ pokolenja na uredniku celjske „vahtarce“ je pazno zasledoval obravnavo; ko pa odgovori Ambroschitsch na sodnikovo vprašanje, kje je rojen in kam pristojen: „v Vipavi“, zaklical je poslušalec ves razočaran: „A so, a Kranar!“ ter nevoljen zapustil dvorano. Njegovo oboževanje se je premenilo v preziranje nad uskokom.

(„Bisernica“) igrokaz s petjem v treh dejanjih so nam predstavljali pretečeno nedeljo naši diletantje v „Narodnem domu“. Igra je uspela povoljno, dasi je bilo od nekaterih vlog več pričakovati. Vsako navidezno pomanjkljivost pa je sijajno pokrila s svojim nedosežnim igranjem g. Salmič (Anže Jurež) istotako gospica Baševa in gospod Perdan. Pa tudi igralke, oziroma igralci gospica Vrečerjeva (Lizika), gospa Kala nova (Marta), ter gg.: Rebek (Rodovščak), dr. Ravnihar (Karol), in dr. Karlovšek (baron Črtomir) g. Posavski (podčastnik) so se z uspehom potrudili. Pričakovati bi vendar bilo, da se vloge boljše priuče, godba pa bi se tudi lahko bolj potrudila.

(Društvo slov. odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju) ima svoje IV. redno občno zborovanje v nedeljo, dne 4. sušča 1900 popoldne ob 3. uri v gostilničnih prostorih „Narodnega doma“ v Celju z dnevnim redom: 1. Prečitanje in odobrenje zapisnikov III. rednega in dveh izvenrednih občnih zborov. 2. Poročilo društvenega vodstva in pregledovalcev računov. 3. Volitev odbora in pregledovalcev računov. 4. Razni predlogi in nasveti. P. n. redni člani se opozarjajo na določbe §§. 23, 24. in 25. društvenih pravil. — Vse tiste redne člane, kateri svojih društvenih knjižic še niso vposlali društvemu vodstvu v potrdilo plačanih doneskov in kateri še mesečnih doneskov niso plačali, opominjamo, da to store še pred občnim zborom, ker bi jih drugače zadeli nasledki, označeni v § 32. društvenih pravil. Odbor.

(Duhovniške premembe.) Župnijo v Stranicaх je dobil č. g. Gašpar Kačičnik, kaplan pri Sv. Martinu v Saleški dolini. Premasčen je č. g. kaplan Anton Drogenik iz Dobove k Sv. Martinu v Saleški dolini.

(Promocija.) Na graškem vsenčilišču je bil dne 16. t. m. promoviran doktorjem prava gosp. Juro Červar iz Poreča.

(V okrajni šolski svet na Vranskem) je izvoljen zastopnikom učiteljstva gomilski nadučitelj g. Ivan Zotter.

(Občinske volitve v Braslovčah.) Braslovški kmetje so se postavili pri volitvah zoper tržane ter res tudi izvolili same kmete v občinski zastop. Koristi kmetov so res drugačne nego tržanov, vendar je tako cepljenje zelo škodljivo, kar se je pokazalo n. pr. v Št. Jurju ob juž. žel. Če pa kmetje vidijo, da je med tržani kakšna kukavica, ki se jim le hlina, potem pa je čisto v redu — ven z njim!

(„Slovensko planinsko društvo“) ima osem podružnic in sicer češko podružnico v Pragi, kamniško, radovljiško, kranjsko, savinjsko, loško in ziljsko v Beljaku in pa akademsko na Dunaju. Na Spodnjem Štajarskem bi lahko še imeli vsaj štiri podružnice in sicer: savsko za najjužnejši del naše dežele, slovenjegraško, ki bi skrbela za zahodni del Pohorja in koroško štajarsko mejno gorovje, dravinjsko, ta bi imela svoj delokrog na južnem delu Pohorja, Boču in Rogški gori, dravsko s sedežem v Mariboru — severni del Pohorja itd. Pa tudi drugod bi lahko se osnovala podružnice, katerim bi se delokrog po osrednjem odboru odkazal v istih gorah, kjer se sedaj še nič ne dela.

(Češka podružnica S. P. D. v Pragi) je imela jansko leto 233 članov in sicer: 21 ustanovnikov (plačajo 30 gld. enkrat za vselej) in 212 pravih članov (po 3 gld. na leto). Ta podružnica je od vseh najmočnejša in najbogatejša.

(Čitalnica pri Sv. Jederti nad Laškem) priredi dne 25. t. m. veselico, pri kateri se bo igralo: „Potepuh“, „Uboge harfenice“ in „Prvi-krat pri fotografu“. Godbo oskrbi „Burska banda“ broječa osem članov. Čisti dohodek za šolske učne knjige.

(V Trbovljah) priredi domače tamburaško in pevsko društvo „Zvon“ v ponedeljek, dne 26. februarja t. l. zabavni večer. Ker bode igral isti večer oddelek burske godbe v „narodnih oblakih“, se pozivljajo vsi prijatelji Burov, da se innogobrojno udeležijo tega večera.

(Žiže.) Dne 25. svečana t. l. ob 3. uri popoldne bode gospod Belé, potovalni učitelj v gostilni Janeza Gosak po domače Kučej prednašal o sredstvu zoper strupeno roso na trsu in plesnobo na grozdju. Zaradi zelo važnega pouka nadejamo se prav obilo poslušalcev, posebno vinogradnikov.

(V stalen pokoj) je stopil nadučitelj v Stranicaх g. Anton Arzenšek.

(Iz Mrčesele.) Kakor se čuje bodo pri nas meseca maja že tretjič občinske volitve, za katere že D. zdaj pridno agitira. Volilci, ne vse-čajte se na limanice D. Kdor ima oči, da vidi iz ušesa, da sliši, spoznal je gotovo, v koliko aramoto je D. spravil občino.

(Viničarski kurzi) so se pričeli dne 16. ozir. 17. t. m. ter bodo trajali 10 mesecev. Sprejetih je v Ptuj 28, v Silberbergu pri Lipnici 20 in v Ljutomeru 12 kmetijskih in viničarskih sinov. Vodja ptujskega tečaja je Fr. Gorican, ljutomerskega Al. Pirstinger.

(Obesil se je) v občinskem zaporu v Ormožu Ludevik Škorjanec. Zasačili so ga bili pri tatvini žita, toda na sodbo ni maral čakati, temveč se je sam kaznoval s smrtjo.

(Državna podpora.) Kmetijska zadruga na Cvenu pri Ljutomeru je dobila 1000 kron državne podpore.

(Pred mariborskimi porotniki) se bodo morali v prihodnjem zasedanju zagovarjati: Dne 12. marca Eliza Zimič zaradi uboja, 13. Martin Deutscher zaradi posilstva in Franc Luknar zaradi roparskega umora, 14. Neža Ploj zaradi detomora, 15. Hermann Roman Kunstsch zaradi goljufije, 16. in 17. Fr. Brunčič zaradi požiga in tatvine, 20. Jos. Žnidarič zaradi uboja, 21. Pavel Wudler zaradi posilstva in Jos. Laschitz in Fr. Loparnig zaradi roparskega uboja, 22. Henr. Irgolič zaradi težke telesne poškodbe in 23. marca Al. Sorko zaradi uboja.

(Izdutki južne železnice.) Za tekoče leto je zvišala južna železnica svoj proračun od 10 na 13 milijonov kron.

(Cena konjem poskočila.) Za afrikanako vojno je pokupljenih na Ogrskem več tisoč konj, valed česar so se konji sploh podražili.

(Snažno mesto) se pač ne more imenovati Ptuj. Pri zadnji občinski seji so razni odborniki povedali, da ljudje pri belem dnevu onesnažijo ulice, mnogo pripomorejo tudi — psi, kateri se v velikih čredah podijo prosto po mestu. Blata pa da je toliko, da ni mogoče priti od edne strani ceste na drugo. Mnogo pa je še blatnega v tem mestu, kar mestni odborniki previdno zamolčijo.

(Umrl je) v Gradcu bivši načelnik celjske železniške postaje Mihael Zamolo. Rajni bil je blaga duša in miren značaj, a življenje v Celju mu je presedalo, zato se je vpokojen takoj preselil v Gradec. P. v m. l.

(Graška mladina.) Dne 15. t. m. so obsodili v Gradcu 17letnega pisarja Ertla v 5letno ječo. Isti si je s popolno hladnokrvnostjo kupil bodalo ter nabrusil britev, potem pa še nekega znanca nagovoril, da gresta Ertlovega botra, starega odvetnika dr. Sauersika in njegovo kuharico umoriti, na kar si razdelita priropanih 80.000 gld. Policija je še nakano pravočasno zvedela in preprečila.

(Vse nemštvo na krov!) Štajarski deželni odborniki, nemški doktorji Derschatta, Kokoschnegg, Reicher in Schmiderer so izdali na vse štajarske deželne in državne poslance naslednji poziv: „Zelo čislani gospodi! Zvedeli smo, da se namerava imenovati — če že ni celo imenovan — slovenskega deželnega šolskega nadzornika za Spodnještajarsko. To imenovanje pomeni prvi odločilni korak za razdelitev naše(?) domovine. Naša potrpežljivost, in upamo tudi vseh nemških Štajarcev, je pri kraju. Odločno delo je nujno. Vabimo Vas, čislani gospodi, k pogovoru prihodnji ponedeljek dne 19. t. m. v gostilno „zum goldenen Engel“ ter Vas zanesljivo pričakujemo. „Mit treudeutschen Grüssen“ (Podpisi). Kmalu bomo zvedeli, ali je nemški strah upravičen, ali se bo pa vlada zadnji trenotek ustrašila teh par „nemških“ možic-ljnov.

(Poraba vode v Gradcu.) Minolo leto se je porabilo v Gradcu 4.584.158 hl. vode, za katero mora mestna občina plačati družbi nad 16.000 gld.

(Deželni šolski proračun) za leto 1900 znaša na Štajarskem: deželni šolski zaklad 4.449.000 kron, normalni šolski zaklad 15.600 kron, učiteljski penzijski zaklad 406.200 kron.

Planinstvo.

Pod tem naslovom hočemo večkrat poročati o raznih stvareh, ki se tičejo hribovlavstva ali turistik. Dandanes je ta sport eden najlepših in najpoučnejših. Ali pa tudi ni lepo in krasno občudovati božje stvarstvo iznad v nebu dvigajočih se gor — diviti se lepoti naše drage domovine iznad vršacev, ki ponosno molijo svoje glave v nadzračne višine? Kdor je že bil na planinah, ta ve, kak poseben čut zadovoljstva, radosti in nepopisnega veselja napolnjuje naša srca, ko stojimo 1000 in še več metrov visoko nad morskovo površino in zremo krasoto narave. Saj pravi že narodna pesem:

„Na planinah je lušno biti!“

V nas Slovencih se je prava turistika pričela še le z ustanovitvijo „Slovenskega planinskega društva v Ljubljani“ t. j. pred kakimi šestimi leti. Sicer je še sedaj pri nas hribovlavstvo le bolj v povojih, a vendar imamo tudi na tem polju že lepe uspehe. V Savinjskih planinah, kjer je pred gospodovalo „Nemško in avstrijsko planinsko društvo“ (D. u. Oe. A. V.) in pa deloma tudi „Avstrijski turistični klub“ (Oe. T. C.) je sedaj si pridobila Savinjska podružnica „Slov. planinskega društva“ trda tla. Tam, kjer so se prej šopirili samonemški napisi ob cestah in potih, tam se ti nasproti smehljajo sedaj le slovenski. Naše orjake Ojstrica, Grintovec, Olševa itd. so pisali prej le Oistriz, Grintoux, Ouscheva itd. sedaj pa tudi strogo nacionalni Nemci pišejo imena popolnoma pravilno v slovenskem pravopisu.

Lepo urejene kočje S. P. D. vabijo turiste v svoje zavetje in vsak bodisi znanec ali tujec, vsak je gostoljubno sprejet.

Vse to in še več — da, dosti več je uspeh, katerega smo si priborili Slovenci na tem, prej

zanemarjenem polju. Tudi med našim ljudstvom rase zanimanje za hribolastvo vedno bolj in bolj in to zlasti v Gornji Savinjski dolini.

Gledé na eminenten pomen turistickega razvoja našega narodnega stanja in gledé na to, da bode to, kar hočemo pod zgorajšnjim naslovom prinašati gotovo zanimalo večji del cenjenih čitateljev „Domovine“, smo se odločili poročati o vseh važnejših pojavih na polju turisticke, posebno o onih, ki se tičejo naših slovenskih gor, osobito Savinjskih planin.

O važnosti turisticke hočemo pa še svoječasno govoriti v katerem večjem sestavku.

S planinskim pozdravom! —ij—

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Sodnim pristavom pri okrajnem sodišču v Trzinu je imenovan avskultant g. Ivan Silvester.

(C. kr. kmetijska družba za Kranjsko) je preduradila svoja pravila v toliko, da se pri pozna njenim podružnicam pravica nakupovalne in prodajalne zadruge, toda le izključno za gospodarske potrebe.

(Letošnji vojaški nabor za mesto Ljubljana) se vrši dne 28. in 29. marca v „Mestnem domu“.

(Šolo so zaprli) na Primskem pri Kranju zaradi ošpic med šolsko mladino.

(Umrli je) v Radovljici znana dobrotnica gospa Josipina Roblek roj. Kamen, soproga župana in lekarnaja. N. p. v m.

(V Zagorju ob Savi) priredé dne 25. t. m. ondodni samci plesni venček v gostilni g. Müllerja.

(V novomeškem pol. okraju), ki šteje 48.346 prebivalcev, bilo je v minolem letu 301 poroka, rodilo se jih je 1669, umrlo pa 1059.

(V bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu) je bilo sprejetih meseca januarja 114 bolnikov, s 65 bolniki, ki so ostali v bolnišnici koncem decembra 1. l., se jih je na hajalo skupaj 179. Od teh jih je 91 ozdravilo, 1 pa umrl.

(Mladi prasac provzročil smrt.) V Škofiču na Koroškem je pri krmljenju svinj ugriznilo mlado prase kmetico Šornčovo v prst. Ta neznatni ugrizek je provzročil zastrupljenje krvi, valed katerega je kmetica umrla.

(Rudnik cinka in svinca) je našel na Predelu posestnik A. Štrukelj.

(Za železnico Trst-Poreč) so se že začela dela pri Strunjanu in Izoli.

(V Trstu) so spravili Italijani 280 meščanov v volilni imenik za IV. razred. Zanimivo pa je, da ti meščani ne plačujejo nobenega — davka.

(Umrli je) 10. t. m. č. g. Karol Zorman, župnik in dekan v Korminu. R. i. p. — Župnika na Prvačini č. g. Jos. Poljšaka je zadela kap.

(Proti hrvaški pripravnici v Pazinu) je odposlalo italijansko društvo za Istro spomenico na učno ministerstvo. Kaj bo storilo ministerstvo, si že lahko mislimo.

(Telefon Reka-Dunaj) se je izročil dne 13. t. m. javnemu prometu.

Dopisi.

Glas iz Savinske doline. Mnogobrojna „vabila“ v predpustnem času zvabijo človeka v raznovrstne kraje naše lepe doline. To je ugodna prilika, da proučujemo naše narodno življenje, narodno gibanje. Reči moramo, da se slovensko ljudstvo od leta do leta bolj probuja, bolj zaveda svojih pravic, pa tudi narodnih dolžnosti. Imamo pa še tudi nekoliko peg, in na te hočemo opozoriti danes z najboljšim namenom, da se jih očistimo.

Naši trgovci v splošnem, to velja tudi za druge kraje, so še vse premlačni; za slovensko ljudstvo ima jih velika večina samo v tolikor čuteče srce, v kolikor je to potreba za njihovo stroko v najožjem pomenu besede. Nekateri so sčuvani, vsaj na tistem proti „Merkur“ju, češ, ta ustanovitev je odveč, železnine dobivamo tako dovolj od svojih starih tvrdk itd. — To so sploh možje, ki nimajo smisla niti pojma, kaj se pravi biti naroden, biti mož na svojem mestu v boju za narodno stvar; oni ne razločujejo „brata“ od „sovraga“, — to so vam prave kukavice. Pravili so mi celo o domačem trgovcu, ki zajema

vso svojo učenost in modrost iz „vahtarce“; no od takega pač nimamo nič boljšega in pametnejega pričakovati. Takim puhležem moramo biti za petami, dobro si jih moramo zapomniti, pokazimo jih ljudstvu v pravi luči, ker na zvižčen in sebičen način zlorablja njegovo dobrodušnost. Koliko trgovcev je še po naši dolini, ki naročujejo blago pri nasprotnih nam tvrdkah! Ali si ne redimo na ta način gada na lastnih prsih?!

Pravi čudaki so pa tudi nekateri hišni posestniki. Ali je dostojno in spodobno, da napodi, gospodar slovenskega dimnikarja, kakor psa od hiše, spremljač ga z grdimi psokami, kar se je zgodilo celo v neki narodni hiši narodnega trga ob slovenski Savinji? Morda se bo dotičniku z isto mero povračevalo. Prav mu bodi!

Vsak ud človeške družbe ima tudi posebne dolžnosti do svojega naroda v celoti. Take dolžnosti izpolnujemo, ako podpiramo domača društva, bodisi že taka ali takaka, domačo umetnost, književnost itd. ... Kako je pa češče pri nas?!

Če pride v naše kraje kaka tuja, popolnoma nepoznata družba, postavi si oder s kulisami v primernih prostorih ter igra vse po vrsti od „Kristusovega trpljenja“ pa do „najboljše“ (?) dramatične predstave po okusu — težko zapišem, — pa moram — po okusu naših tržanov, — dobro jim je došla taka družba, z veseljem nosijo dan na dan denar v tuje roke za velikanski (?) duševni užitek. Pa če bi naši „inteligenci“ povedal resnico v obraz, bil bi neotesanec, zarobljenec; kajti takim ljudem se „višja izobrazba“ ne sme in ne more odrekati, ker so že veliko izkusili na svetu, a še več v — življenju. Umetniški okus pa tak. ...

Če pa prirejajo rodoljubi razne zabavne večere v dobre namene, škoda se jim zdi denarja, dasi bi imeli veliko večji domači užitek, neprijetno, pristno-domačo zabavo za isti denar. — Pridi, prididi se kdo z medvedom-kosmatincem, da boš malo poplesal z njim po Savinjski dolini, obsipale te bojo nežne roke z najlepšimi šopki pisanih cvetic! ... Vse tuje je vendar tako lepo (?). Kako mlačni pa smo n. pr. za naš obstoj velepomembno družbo sv. Cirila in Metoda, opazujemo splošno.

Tvrdka Lorber & Co. je razposlala stenski koledar v narodnih barvah. Kaj porečeta pa na to Lenko in Rakusch? Gotovo ne bodeta molčala, kakor molčimo mi, ali se nam pa na tihem smejejo, češ, reklama je le dobra. Slovenci naj računajo po našem koledarju, kdaj jih bo pamet srečala, mi si pa lepo tačas polnimo žepce. Če gre dobro, drugo leto izdamo še lepši koledar z velikim svilenim slovenskim trakom. Tako mislita druga Lorberjeva. A mi?! — Vzdravimo se že vendar enkrat!

Iz Pohorja. (Mačkinja žalost.) Vračunili ste se, g. urednik, misleč, da živimo že v dvajsetem stoletju. To stoletje bode baje slovensko, to se pravi, v tem veku gospodovali bodo Slovani. Ali niste čitali razprav in sodb različnih nemških učenjakov, ki menijo po svoji večini, da se nahajamo še vedno v devetnajstem, železnem ali, če hočete „krivičnem“ stoletju. Ali vam ni njih resničnosti odgovarjajoče mnenje odprlo oči, da so še vedno Nemci in Mažari gospodari ter da še ne mislijo kmalu predati neznoznega žezla milejšim slovanskim rokam?

Pregledavši zadnje številke „Domovine“ uvidel sem na prvi mah, da ste kot rodoljub predaleč zajezdili s svojim pegazom. Prestopili ste prepovedan kraj, iz katerega Vas je zavrnilo državno pravdnštvo, še predno ste mogli narediti kako škodo.

Če je Vaš konjič tako isker, da ga ne morete brzdati, zamenjajte ga s kakim klusetom v Štrausovi ali Škobernetovijskonjušnici.

Še veljajo za Vas in Vašega konjiča zakoni, če tudi se vam zde preostri. Račje škarje državnega pravdnika še vedno vise na strani, vsak čas pripravljene, pristriči Vaše predloge in ne varne peroti.

Sicer pa, kaj hočete neki doseči s svojo ostro pisavo? Eden sam ne more popraviti, kar so zamudili in pregrešili drugi. Glas „Domovine“ je še vedno glas puščavnika. Narod, priprosto ljudstvo molči, ker je zadovoljno in srečno; njegove težave, boli in krivice obatajajo samo v

Vaši domišljiji. Čemu torej vznemirjati brez potrebe, čemu begati (oprostite ta izraz), ko se nam vendar tako dobro godi!

Če pa menite, da ne morete hvale peti današnjemu položaju in odobravati sedaj obstoječih „modnih“ naredeb, pa umolknite. Ura še ni bila. Naše javno življenje je še vedno odvisno od dobre in slabe volje nekaterih gospodov. Njim se moramo pokoravati, pred njimi svoja hrbtišča kriviti in pobirati drobtince padajoče raz njihove mize. Vzgledujte se na slavnih vzorcih, ki se vam v pest smejejo in uživajo za svoje hlapčevanje obilne dobrote, dočim trpite Vi le škodo in si pritrgujete hote ali nehote.

Ne samo širje javnosti ne spreobrneta s svojim neumestnim radikalizmom, ampak Vaš trud bo brezuspešen tudi v ožji domovini. Mi Slovenci smo nesložni. Kar smatra Ivan Nepomuk za pravo, to pobija Janez Evangelist. To ne velja le v politiki, temuč tudi drugod. Vzemimo n. pr. naše slovničarje. Koliko časa se že pričajo, pišejo razprave in brošure, naj-li imenujemo obrekovalca slovenske zvestobe „osel“ ali „osov“. Podali so nam za novo leto krasno novo izdajo večno lepih Prešernovih poezij, ne da bi bili uverili učenega slovenskega profesorja, da ne gre deklamovati nastopnih pesnikovih verzov tako po gorjansko, kakor:

Sem dolgo upan in se bau,
Slovo sem upu strahu dau.

Vidite, ako se slovničarji ne morejo zjediniti, kako naj je to mogoče politikom. Tu velja bolj ko drugje pravilo večine, zoper katero se ne da ničesar opraviti, dokler jo ščiti močna roka nepristranskega zakona in dokler bedé nad upor-neži Argusove oči čuvarja državnega pravdnika.

Imejte dobre namene, o čemur ne dvomi nobena poštena slovenska duša; opozarjajte na krivice, katere se gode morda (pa ne gotovo) slovenskemu narodu, skušajte ga varovati pred nadaljnimi škodami, toda delajte to v obliki, ki je ljuba višjim krogom. Kajti, če ti greše in zasluzijo grajo in kazni, ne doleti ista njih, ampak ponajveč le narod, ki je tožil ali molčal, in bil nedolžen.

Ljudstvo je vedno nekaj „Habachuze“, to je človek, ki izpije čašo mesto onega, kateremu je bila namenjena.

Nikarte torej tako ostro pisati zoper sedanje naredbe. Ako samo Vi tožite, grajate in dražite, ne le ne bo nič, temveč dosežete baš nasprotno. Merodajni krogi smatrali Vas bodo za pretiranca in se držali rajši onih, ki hvalijo in ponižno prosijo za drobtince tistega kruha, kateri je njihov in kateri je njim namenjen. Prav posebno pa vam priporočam, da se ne poslužujete one ostre pisave dunajskih in drugih listov, kajti quod licet Jovi, non licet. ... Tisto pravico uživali boste še le v dvajsetem stoletju, katerega vam daj Bog čakati, kar vam želi Vaš

Fičsaj.

Politični pregled.

(Spravna konferenca) ima menda danes svojo zadnjo sejo. Doseglo se je sporazumljenje gledé nekaterih manj važnih točk. Češki deželni zbor se valed tega razdeli v veleposestniško, češko in nemško volilno kurijo ter se vpelje direktna volitev v kmetijskih občinah.

(Čehi in desnica.) Češki poslanci so se izrekli zopet za skrajno obstrukcijo, dokler se ne uvede češki notranji jezik. Ker pa ni pričakovati od Poljakov, ki so dobili nekaj vladnih koncesij, da sledijo češkim tovarišem, kakor tudi od nemško-katoliških poslancev, se ni nadati solidarnosti v obstrukciji, zgodi se prav lahko, da bodo Čehi s svojim postopanjem razbili desnico ter razgnali — parlament. Vlada se namreč ne misli umakniti.

(Slovanska krščanska narodna zveza) ima sejo dne 22. t. m. ob 9. uri zjutraj na Dunaju. Razgovarjalo se bo o političnem položaju pri sestanku državnega zbora. Isti dan ima svojo sejo tudi izvrševalni odbor desnice.

(Dolnjeavstrijski deželni zbor) je sklican na dan 20. t. m., da premeni volilni red za mesto Dunaj.

(Cigani na Ogrskem) imajo svoje „kneze“, katerim je skrb „za dušni in telesni blagor“ svojih podanikov. Tak knez v O Szent Ani je tudi

prosvitljen mož ter je dal svojim podložnikom ukaz, da morajo otroke pošiljati tudi v šolo. Vse je dobro šlo, ciganska mladina se je tudi dobro učila, le prirojenega nagona ni mogla opustiti: pokradla je tovarišem vse, kar ji je prišlo do prstov. Na pritožbo okrajnega šolskega nadzornika v Aradu je sklenil županski odbor, da ustanovi posebno šolo za cigansko mladino, toda v tej šoli se mora vse zavarovati, kar ni prikovano in z žrebliji pribito. Da bi se Cigančeki medsebojno okradli, se ni namreč bati, ker nimajo s seboj in na sebi nič vrednega.

(Na črnogorski meji) se ponavljajo napadi s turške stani. Nedavno je napadlo 150 oroženih Turkov črnogorsko vasico Dobrinja. Kmetje so po hudem boju odpodili Turke, toda turška vlada se za pritožbo niti ne zmeni.

(Rusija) je začela graditi železnične proge Džulfo Tebris-Homadan do Popubana in Bender-Abasa ter do Teherana. Delo vodijo častniki generalnega štaba ob asistenci kozakov. Proge bodo gotove do leta 1903 ter bo Rusija dobila na ta način izhod do južnih vod ter stopi v svetovno trgovsko zvezo z Indijo.

(Perzijski šah) bo letos zopet strašil po evropskih dvorih. Ruski car ga je že povabil, naj ostane nekaj časa njegov gost v zimski palači v Petrogradu.

(Sodnik umorjenega meksikanskega cesarja Maksimilijana), brata našega cesarja, je Manuel de Aspiroz ter je sedaj poslanik v Washingtonu. Nedavno je bil v tem mestu dvorni ples, na katerega je prišel Aspiroz, pa tudi avstrijski poslanik Hengeimüller s svojo soprogo. To je hotel Aspiroz peljati k obedu, toda dama ga je odbila, ker je na njegovih rokah takorekoč še kri nedolžnega cesarja Maksimilijana. Zaradi tega je nastala velika napetost, in avstrijski poslanik najbrž ostavi Washington, če ne bo meksikanska vlada poslala mesto Aspiroza drugega zastopnika.

(Kandidat za guvernerja ustreljen.) V ameriškem mestu Kentucky je bil dne 31. m. m. kandidat za mesto guvernerja, senator Goebel od svojega protikandidata zavrato ustreljen.

(Slovenec v Ameriki ponesrečil.) V Franklinozem rudniku v Virginiji je podsulo rudarja Jos. Sterleta ter ga zadušilo. Doma je bil iz Starega trga na Kranjskem, kjer zapušča ženo s 3 otročki.

(Vojna v Afriki.) Za vsako ped zemlje žrtvovati je Angležem več svojih mož. General French je prekoračil dne 15. t. m. reko Modder pri Klippdriftu. Pri tem je padlo 53 angleških mož in štirje častniki, po poročilih angleškega vojnega urada, — vsled solnčarice. Dne 13. t. m. pa se je vnel boj med angleško predstražo in Buri pri Frankfieldu. Angleži so izgubili ednega častnika in 6 mož, 6 mož pa je ranjenih. Ker so bili Angleži prisiljeni se umakniti iz Rensburga, bati se je, da se polastijo Buri železniške mreže, ki veže Robertsovo bojno polje s Capstadtom. Angleški podpolkovnik Hannay je prišel na poti v Ramah v boj z burško četo. Imel je baje uspehe, vendar je izgubil 4 ubite, 22 ranjenih in 13 ujetih. Dne 17. t. m. so se polastili Buri velikega angleškega transporta pri Jakobsdaalu. Plen je zelo velik.

Razne stvari.

(Koliko velja vojak) v raznih državah, kaže tale statistika: Stroški za enega vojaka so v Rusiji 64160 K., v Nemčiji 1116 K., v Avstroogrski 1128 K., v Italiji 147360 K., na Francoskem 156768 K., na Angleškem 196320 K. Potemtakem ruski vojak velja najmanj, angleški pa največ. Vojških stroškov na posameznega državljana pride v Rusiji 576 K., v Italiji 864 K., v Avstroogrski 960 K., na Francoskem 1754 K., na Nemškem 1248 K.

(Slikar brez rok.) Pred par tedni je umrl belgijski slikar Charles François Fels v 70 letu svoje starosti. Njegovo življenje je posebno zanimivo zatagadelj, ker je bil umetnik brez rok. Dne 26. junija 1830 je bil rojen v Waermaede pri Contrai v severni Flandriji ter si je v svojem rojstnem kraju kot slikar priboril mnogo slave, čeravno je bil brez rok. Začel je študirati 25 let star v Antverpah ter je preslikal s svojimi nogami več sto najboljših mojstrskih izdelkov. Priporočeval je, kako ga je mati v svoji mladosti učila trgati barvane cvetlice s svojimi prsti na nogah. Kmalu pa je potreboval svoje noge, kakor

drug človek roke. Ako je slikal, je bil naslonjen nazaj, da je dosegel z nogami platno. Barve je mešal brez najmanje težkoče ter delal brez vsacega napora. Pri jedi je potreboval vilice in nož ter je mogel kupico prinesiti do ust. Skoraj do svoje smrti, se je sam obril, ne da bi se kaj poškodoval. Njegova edina bolečina je bila ta, da ni mogel napraviti gumbnice.

(Zblaznel je imenitni igralec na šahu, Steinitz) Že pred tremi leti je bil umobolen, a je zopet ozdravel. Listi poročajo, da je šahovska igra sploh nevarna. Najslavnejši šahist Pavel Morphy je znoel, takisto tudi Labourdonnais, Neumann, Schiffer in Czarik. English pa je nagloma umrl.

(Slavistika na finski univerzi.) Novo ustanovljeno stolec za slavistiko na univerzi Helsingfors je zasedel docent Jos. Mikkolo.

(Umrli je) v Steeltonu v Ameriki vrli hrvaški rodoljub in književnik župnik frančiškan Josip Dobroslav Božič.

(Pri ribjem lovu) na Michiganskem jezeru v Ameriki se je ponesrečilo 6 mož. Odtrgala se je velika ledena plošča, na kateri so stali ter jih odnesla daleč na jezero, kjer so jih počeli valovi.

Družbi sv. Cirila in Metoda so poslali meseca januarja t. l. prispevkov p. n. gospoda in društva: Fran Rudolf v Črnem vrhu iz nabiralka 208 K., kapelan Iv. Košir, v Tolminu 3.— K., presv. g. knezoškof dr. A. Jeglič 100.— K., uredništvo „Slovenca“ 41.— K., prva dolenska posojilnica v Metliki 20.— K., kapelan M. Skrljanec v Zagorju 5.— K., podružnica v Vipavi 2820 K., Roza Mikl v Ormožu 410 K., A. Mežan na Igu iz nabiralka 2.— K., moška podružnica v Mariboru 256.— K. (imena darovalcev glej „Slov. Gosp.“ št. 3. t. l.), čitalnica v Ptujcu novoletnico 22.— K., moška podružnica v Ajdovščini 55.— K., podružnica v Ljutomeru novoletnico 60.— K., uredništvo „Slovenca“ 20620 K., kapelan M. Eferl na Rečici (Staj.) 2.— K., živinozdravnik Fr. Majdič, v Logatcu 10.— K., moška podružnica v Katniku 240.— K., podružnica v Ljutomeru 10.— K., ženska podružnica v Kobaridu 6634 K., žup. Iv. Podboj v Planini iz nabiralka v Strniševih gostilni 486 K., ženska podružnica v Dornbergu 9.— K., ženska podružnica v Sežani 124.— K., g. Bernotova v Vipavi zbirko 1640 K., žup. Ljud. Jenko pri Sv. Duhu 5.— K., dr. M. Laginja v Pulju volilo 4 kur. Jos. Meglič 100.— K., posojilnica v Mozirju 50.— K., nadučitelj A. Gnus iz nabiralka Fr. Peklarja na Dolu (Staj.) 8.— K., posojilnica v Makolah (Staj.) 20.— K., posojilnica na Dolu (Staj.) 10.— K., moška podružnica v Kobaridu 60.— K., podružnica za brežiški okraj (Staj.) 337.— K., trdka A. & E. Škaderne od platna 200.— K., N. N. v Begunjah pri Cerknici 20.— K., bralno društvo v Dolu ob Savi 20.— K.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Loterijske številke.

Gradec 17. februarja 1900: 73, 61, 25, 19, 68
Dunaj „ „ „ 61, 72, 58, 40, 66

Bratje Sokoli!

Pozivamo Vas, da se vdeležite društvene maskarade v nedeljo 25. t. m. kolikor mogoče polnoštevilno v društveni obleki.

Za odbor telovadnega društva „Celjski Sokol“.

Franjo Jošt
t. č. tajnik.

Dr. Ivan Dečko
t. č. starosta.

Dobro ohranjen voz

polpokrit je po nizki ceni na prodaj. Več se izve pri upravitelstvu „Domovine“ v Celju. (77)

Jordka Jos. Lorber in dr. v Žaleu

pri Celju išče pridnega in dobrega (76) 2—1

kovača za strojno delo.

Prva kranjska tovarna testenin

Žnideršič & Valenčič

v Ilirski Bistrici.

priloga svoje izborne testenine, kot makarone, fideline, vrvice in različne vloge za juho, velespoštovanemu občinstvu.

Prvi sijajni uspeh najinih izdelkov je ta, da se ni v našem okraju v treh letih toliko testenin zavžilo, kot najinih v teku enega meseca, kar jih izdelujejo.

Spoštovana gospodinja!

Sezite po tej jedi, katero pri nas s slastjo še oni zavživajo, kateri dosedaj o testninah niti ališati niso hoteli.

Najine testenine se dobé v vseh boljših prodajalnicah jestvin; zanesljivo najine pa so le one, ki se prodajajo v zavojih po 1/2 kg z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastonj in franko. —

Resna ženitna ponudba.

Za mladoletno dekle, ki ima precezi v prijaznem trgu na Stajarskem posestvo z gostilno in mesarijo, išče se v zakon mož s 5000 do 6000 gld. Resne ponudbe z naslovom „N. N. 21“ sprejema upravitelstvo (73) 2—2 „Domovine“ v Celju.

Prodati je

lepo posestvo blizu železne postaje na Ponikvi ob juž. žel. koje meri 26 oralo in obstoji iz hiše, hleva za goved in svinje in kozolca.

Vse natančneje se poizve pri

Jakob Ferlež

(78) 1

posestnik na Ponikvi štey. 7.

Proda se posestvo

v Kostivnici blizu Kalobja in sicer:

- domačija z zidano in opeko krito hišo št. 5, s slamo kritim gospodarskim poslopjem, živinskim hlevom in svinjaki, nadalje z 10 orali in 292 sežnji travnikov, 1 oralom in 316 sežnjem njiv in 11 orali in 1200 sežnjem gozda — za kupnino po 1550 gld.;
- 3 orale 337 sežnjem njiv, 4 orale 995 sežnjem travnikov in sadjenost kov in 974 sežnjem gozda, skupaj 8 oralo in 706 sežnjem za kupnino po 650 gld.

Proda se pa tudi celo posestvo skupaj. Kupci naj se ogleda v pisarni (60) 3—3

dr. Ivana Dečko, odvetnika v Celju. —

Orglarska in mežnarska služba

oddati je s 1. marcem t. l. v Dramljah. Orglavec ima prsto stanovanje, vinsko, pšenično in zmesno bero. Ozira se le na samske prosilce.

(67) 4—3

Cerkveno predstojništvo.

Lepo posestvo

obstoječe iz ednonadstropne, prostorne hiše z gospodarskimi poslopji v najboljšem stanju, s 15 orali raznih dobro arondiranih in zelo rodovitnih zemljišč s posebno velikimi sadnimi nasadi, ležeče v trgu Mozirje tik okrajne ceste, primerno za trgovce, rokodelce ali penzioniste, se da

v najem ali pa prodaja.

Posredovalci so izključeni. Ponudbe naj se pošljejo do 28. t. m.

(64) 3—3

Josipu Pirš
v Mozirje.

Strokovno urejena trgovina semen

Alojzija Korsike

umetnega in trg. vrtnarja
v Ljubljani
Šelenburgove ulice št. 5.

priloga svojo bogato zalogo vsako vrstnih travnih, zelenadnih in c. etičnih semen kakor tudi prednice čiste detelje in drugih krmakih semen. Nadalje izdeluje sveže in s. he vance in šopke za vsakotere slavnosti, sploh vsa vrtnarsko stroko spadajoča dela.

Cenik na zahtevanje brezplačno.

(75) 3—2